

ΡΟΥΦΟΣ

→ Ρούφος τὸν ἐν τῇ Περὶ τῶν σφιδῶν, καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας,
→ καὶ ἡ πολλοὶ ὁπαλοὶ τὸ ἐκείνου γένος⁽³⁾, καὶ ἐν τῇ τῇ
παλαιᾷ Ἀθῆναις ἐκείνῳ ἤρξε. ταυτὶ γὰρ ἡ καὶ
πλείων λέγουσι, οὕτω τῇ σοφίᾳ τοῦ αὐτοῦ παραβέβηκεν
ἀφ' ἧς. ἀλλ' ἡ γλῶττα δὴλῶται αὐτῷ, ὡς φησὶν, ἡ περὶ τῶν
ἐοχηματιστικῶν πράξεων τῇ ὑποδοῶν ἐχέοντο. ταῦτα δὲ
ἰδεῖν ταῦτα ἴδαν γὰρ ὅτι. πρῶτον γὰρ χαλεπὰ ἐρ-
μηνεύσαι· διὸ γὰρ ἡ τῶν καλῶν σχετῶν συνημμένων τῇ
ὑποδοῶν τοῦ καὶ λεγομένου ἡντία, τοῦ δὲ σιωπηλῶν
καὶ ἄλλων. ἔπειτα, διὰ καὶ τῶν ἐκείνου φησὶν.

ἐκείνῳ γὰρ τῷ ἔδωκεν, καὶ ἀπανοῦργον ἔχει, ἐκείνῳ
ἐν, καὶ καὶ ἐπεφύκει.

→ Πλουσιώτατος δὲ κατὰ τὴν ἑλλάδα καὶ προποικίδα
γενέτης, καὶ δόξας αὐτοῦ ἐπὶ τῷ σχεδίσμῳ πολλὰ καὶ
ὑπαρχούσας Ἀθῆναις, πολλὰ δὲ αὐτῷ καὶ ἰταλῖα, οὐδὲν
καὶ κατέστηκεν ἐκείνῳ ἡ ἀπείχουσα ὑπόδω, ἡ αὐτοῦ, ἀλλὰ
πρόδωκεν ἐν χερματισμῷ.

ἐκείνῳ δὲ καὶ χερματισμῷ κραδίον τὸ σῶμα, ἀτακτικῶς
φαγεῖν αὐτῷ, καὶ διαπονεῖ αὐτὸ παραδόντος τοῦ ἀχνοῦργου
νοῦ.

Ἀντικεῖ δὲ Ἡρόδοτος (τῷ Ἀθῆναις) καὶ ἡ παιδεία, Ἀριστοτέ-
λης δὲ (τῷ ἐν Περὶ τῶν) ἡ φησὶν ὅτι γενέτης, καὶ γενέτης
ἐπ' αὐτῷ ἀφ' ἧς, ἴδαν ἄρκεται τῷ Ἡρόδοτος πάλιν, διονόκῳ
αὐτῷ ἀπονάσῃ, καὶ ἔλδωκεν γλῶττα, ῥόγαν βαρ-
δία, καὶ πολλὰ τοιαῦτα.

→ ἔπειτα δὲ οὐκ, ἐν ῥ' ἑστάντα ἔλα γενέτης, καὶ
ἐπὶ παιδείᾳ, ἐπὶ τῇ φύσει οὐδὲν αὐτῷ ἔχει, πάλιν γε
δὴ δὲ αὐτῷ ἐκείνου.

2 1618

- (1) τὸ αὐτὸ πρὸς τὸν ἀδίδι ex cod. S. Invenio autem circa haec tem-
pora Ruffum, Sardiniae ἄρχην qui fuit, in nummis insulae
Iuliae Domnae et Caracallae, an hic idem cum nostro fit,
alii indicunt, certe eo magistratu passim defuncti sophistae.
(2) πολλοὶ σὺν τῷ εὐνοῦντος γένος] frequentissimum Rufforum nomen
→ in fastis Consularibus.

AKAΔHMIA

AOHNAN